

www.galarna.si

Catherine Bybee: *Single by Saturday*

Prevod: Aljaž Krivec

Copyright © 2014 by Catherine Bybee

Published in the United States by Amazon Publishing, 2013. This edition made possible under a license arrangement originating with Amazon Publishing, www.apub.com.

© za Slovenijo: Hiša knjig, Založba KMŠ 2015

Vse pravice pridržane.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja je prepovedano uprizarjanje, reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Slika na naslovnici: Shutterstock

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Univerzitetna knjižnica Maribor

821.111(73)-311.2

BYBEE, Catherine

Samska do sobote / Catherine Bybee ; prevod Aljaž Krivec. - 1. izd. - Maribor : Hiša knjig, Založba KMŠ, 2016. - (Neveste za vsak dan ; knj. 4)

Prevod dela: *Single by Saturday*

ISBN 978-961-6982-33-7 (trda vezava)

COBISS.SI-ID 85931009

Catherine Bybee

SAMSKA DO SOBOTE

Neveste za vsak dan: 4. knjiga

Prevod:
Aljaž Krivec

Davidu in Libby
Ko je bog moral ustvariti dve osebi, da bi pomagali
drugim ...
je ustvaril vaju.
Zaradi vsega, kar počneta!

Prvo poglavje

Potem ko je eno leto vadila, kako biti žena Michaela Wolfa, se Karen ni obotavljala, ko je počasi prišel do nje, jo objel okoli pasu in jo poljubil na vrat.

»Tukaj si.«

Zrla je v njegov obraz, se nasmehnila in zavzdihnila, saj je bil zares eden najlepših moških, kar jih je kadarkoli srečala. Škoda, da je bil gej.

»Saj se ne skrivam,« mu je odgovorila in se prižela k njemu, v veselje vseh, ki so ju videli.

»Hrano bodo začeli streči čez pol ure.«

Zveza jima je resnično uspevala veliko bolje kot mnogim poročenim parom, ki so se dejansko poročili za vedno, brez roka trajanja. »Grem preverit, ali je res vse pripravljeno.«

Poljubil jo je na vrh glave. Potem se je opravičila manjši skupinici prijateljev, s katerimi se je pogovarjala, nato pa odšla nazaj v hišo.

Kročila je med ljudmi, ki so se udeležili Michaelove zabave ob prvi obletnici poroke, in pozdravljala pripadnike hollywoodske družbene smetane kar po osebnih imenih. Spraševala se je, ali se bodo čez pol leta, na njuni zabavi ob ločitvi, prikazali isti obrazi. Brez dvoma je vedela, da bo njeno ime samodejno izbrisano s seznama povabljenih, medtem ko bo Michaelovo ostalo vklesano v kamen. A to se zgodi, ko načrtuješ ločitev od enega najbolj iskanih imen v šovbiznisu. Seveda pa je le nekaj ljudi v sobi dejansko vedelo, da se bosta ločila. Večina bo za novico izvedela, ko bo prišel čas, iz kakšnega tabloida ali pa televizijskih novic iz sveta slavnih.

Hiša, arhitekturno zasnovana po španskem zgledu, se je nahajala na Beverly Hillisu, nudila pa je odličen razgled na mesto. Na zabavi se je zbralo več kot dvesto ljudi, zaradi česar je hiša skorajda pokala po šivih. K sreči pa jih je podnebje južne Kalifornije blagoslovilo s prijetno temperaturo in tako omogočilo gostom, da so se lahko družili tako v hiši kakor tudi pred njo.

Karen se je pomikala med gosti, ustavila se je toliko, da je sprejela kakšen lažen hollywoodski objem ali dva,

in nato nadaljevala svojo pot v kuhinjo. Šefica strežbe je stala sredi vsega tega kaosa ter ukazovala svojemu osebju z mirnim glasom in resnim pogledom. »Vera, kako se stvari odvijajo?«

»Vse je pripravljeno na vrhunec večera, gospa Wolfe.«

Karen se ni nikdar pritožila, ko so jo nagovorili z moževim priimkom, četudi ga ni nikoli prevzela.

»In vino?«

Vera je privzdignila glavo in se nasmehnila. »Točno takšno, kot ga je izbral vaš mož.«

»Dobro.«

»Vendar pa smo imeli manjše težave, ker ga ni bilo dovolj na zalogi.«

Karen jo je pogledala izpod čela. Čeprav je bilo njej sami glede tega vseeno, je vedela, da to nikakor ne velja za Michaela. Ko pride do vina, zlahka postane nemogoč.

»Si se o zamenjavi pogovorila z Michaelom?«

Vera se je še naprej smejala, a oči so ji trznile, kar je Karen pripisala nelagodju in nervozi. »Ni bil dosegljiv. Vas mogoče zanima, katero vino sem izbrala?«

»Seveda.«

Karen je sledila Veri, ko je ta stopila skozi zadnja vrata hiše k dostavnemu vozilu. Vera je enemu od svojih

podrejenih naročila, naj odpre leseno škatlo, v kateri je bilo šest elegantno označenih steklenic vina znamke Pinot Noir. A po skupnem življenju s poznavalcem vina se je Karen naučila, da knjige ne gre soditi po platnicah. Poznala je Michaelov okus in tako je bila pripravljena brez obotavljanja sprejemati odločitve glede tega kar v njegovem imenu.

»Te znamke ne poznam.«

Vera je hitro zmajala glavo. »Brez skrbi.« Iz žepa na predpasniku je vzela odpirač in s hitrim gibom izvlekla plutovinasti zamašek. S konicami prstov je nakazala gesto, zaradi katere ji je nekdo od njenih podrejenih podal kozarec.

Vera je z natančnimi gibi natočila manjšo količino vina v kozarec in ga ponudila Karen za pokušnjo.

V času, ki sta ga Karen in Michael preživela v Franciji, se je naučila izvesti metodo okušanja. Zavrtela je vino v kozarcu in ni opazila, da bi bilo z njegovo barvo karkoli narobe. A roko na srce, ta faza preizkušanja vina se ji je vselej zdela druga najbolj nekoristna. Rdeča vina so rdeča in bela so vselej bela. Kozarec je približala nosu, ujela vonj citrusovke in jagode, nato pa pustila, da se je vino dotaknilo njenega jezika.

Bilo je polnega in sladkastega okusa, zaradi česar ni bilo potrebe, da bi ga izpljunila. Prav slednje je po

njenem mnenju najbolj nekoristna faza preizkušanja vina. To, da izpljuneš povsem dobro vino, nasprotuje samemu namenu preizkušanja. »Vino bo v redu,« je rekla Veri, ki je med čakanjem na odziv Karen držala sapo. »Skušaj le zagotoviti, da bodo najprej postregli steklenice, ki jih je Michael dejansko naročil.«

Vera je pokimala ter z roko izvedla gesto, zaradi katere so njeni podrejeni začeli odnašati vino v hišo. Ko sta se že obrnili, da bi tudi sami odšli noter, se jima je od zadaj nekdo približal. »Gospa Wolfe?«

S ponarejenim nasmeškom se je Karen obrnila in pozabila dihati. Dlaka na rokah se ji je naježila in mešanica čustev je preplavila njeno telo, saj je bilo na meter devetdeset visokem moškem z dolgimi rjavimi lasmi in prebadajočimi modrimi očmi, ki ga je pravkar zagledala, nekaj znanega. Četudi je zaradi grobe čeljusti nekoliko spominjal na Michaela, pa je njegov obraz pokrivalo zgolj kakšen dan staro strnišče. Saj si je brado za kakšno od svojih vlog pustil rasti tudi Michael, a le do takrat, ko je to bilo potrebno.

Ko je razmišljala o Michaelu, si je v misli priklicala njegov obraz in iznenada jo je prešinilo, da bi možki pred njo čisto gotovo lahko bil njegov dvojnik. Razlika je bila le v tem, da v očeh tega možkega ni bilo mogoče videti niti veselja niti lahnega nasmeha na obrazu. Ne,

za njegovim pogledom se je skrivalo nekaj, zaradi česar bi ji zastalo srce. Bil je čudovit, in četudi ni verjela v hipno privlačnost, ji je telo odgovorilo s tolikšno močjo, da tega ni mogla verjeti. Mogoče je prav to tista izkušnja, ki jo ženske doživijo ob pogledu na Michaela in ki nje ni nikoli doletela. To divje vznemirjenje je bilo hkrati odkritje, ki je odprlo takšno morje možnosti, da bi jih lahko zajelo le veliko platno.

A namesto da bi pustila svoji domišljiji, da jo pokaže v najboljši luči, je Karen svojo roko narahlo spustila na trebuh in se pretvarjala, da je dogodek prav nič ne gane.

»Ali se poznavata?«

Modrooki moški, ki je bil pravo utelešenje seksa, se ji je tako približal, da se je morala pošteno potruditi, da je ostala na mestu.

Čeprav je začutil njeno nelagodje, ga to ni ganilo. S svojim pogledom je švigal okoli njiju, kakor da opazuje ljudi iz cateringa, ki so tekali sem ter tja, in goste, ki so šele prihajali na zabavo, in se popolnoma mirno predstavil kot 'Zach Gardner'.

Nasmeh na njenem obrazu je ostal, četudi je pravkar slišano ime žgečkalo robove njene zavesti. Spomini so završali pod tančico njenega spomina, dokler se vendarle ni zbrala. »Michaelov brat?« je zašepetala.

Zach je nalahno prikimal in premeril njeno telo. Ko pa so se njune oči ponovno srečale, je popolnoma skrnil vse sledi tega, o čemer je razmišljal, se nasmehnil in odgovoril: »In ti si žena, ki je še ni srečal nihče od nas.«

Po tem, ko se je v vlogi Michaelove žene morala znajti v še tako nezavidljivih situacijah, ki so vključevale paparace, producente, igralce in oboževalce, je bilo Karen zelo težko zмести. A moški pred njo je dosegel nekaj, kar ni uspelo nikomur drugemu, podvomila je o svoji odločitvi za poroko z Michaelom.

Karen je stopila proti njemu, ne da bi se zmenila za mrk pogled, ki je naenkrat preplaval Zachov obraz. »Nisva vedela, da prideš.«

»Torej veš, da ima Mike družino.«

»Seveda.« Michaela ni nihče klical Mike, a je že tako, da ti družina vselej zna tako ali drugače zelo jasno namigniti, kam sodiš.

Karen je ob njegovem strmenju cepetala in nekaj v njegovem pogledu je kazalo na oklevanje. Zdelo se je, da se je zavedal vtisa neprijaznosti in dajanja občutka, da je ona kriva za bratovo odsotnost, vendar pa je Karen hkrati vedela, da si Michael ni več tako blizu s svojo družino, kot je bil nekoč.

»Zadnje leto je imel ubijalski urnik,« je opravičevala Michaela, četudi je vedela, da njegova družina ni

bila povabljena na poroko, ker je bila ta načrtovana v zadnjem trenutku. Preslepiti sta namreč želela tiste iz Hollywooda, ne pa njegove družine, in po pravici povedano Karen do tega trenutka ni pričakovala, da se bo kdorkoli od njih sploh prikazal.

»Vsi smo zasedeni.«

Karen je predvidevala, da Zachove besede ne pomenijo nič drugega kot to, da so mu Michaelovi načrti in opravičila zadnja briga, in ne nazadnje je bil on tisti, ki je moral pojasniti situacijo, saj se Karen ni hotela vpletati med njega in družino.

»Prepričana sem, da bo Michael navdušen, ko te bo zagledal,« je poskušala spremeniti temo pogovora in s hojo proti hiši Zachu nakazala, kam mora iti.

»Videti je, da sem prišel ob neprimernem trenutku.«

Zlahka bi mu zabrusila, da se nepričakovani in nenapovedani obiski pogosto zgodijo ob neprimernem trenutku, a se je zadržala. »Ne, sploh ne.« In ker se še nikoli nista srečala, prav tako pa ni vedela, ali Zach sploh ve, kako ji je ime, mu je ponudila roko ter rekla: »Mimogrede, jaz sem Karen.«

Zach ji je segel v dlan in kar naenkrat je njeno roko spreletela vročica. No, *to* pa je bil *neprimeren* trenutek!

Nekaj malega kemije kakopak ne škodi, hvala lepa,

ampak ne ob bratu svojega trenutnega moža. To ne more pomeniti nič dobrega!

Pređen je nenadoma odtegnil roko, je bilo na njegovem obrazu mogoče zaznati presenečenje. »In zdi se mi, da ti dolgujem opravičilo.«

»Čemu?« *Ker si bil videti kot osorna, čeprav seksi, rit?*
Oh ja ... mogoče pa res.

»Nekoliko sem šokiran, da se za fotografijami, ki smo jih vsi videli, skriva realna oseba.«

»Realna oseba? Kako to misliš?«

Zach je skomignil. »Mojega brata lahko na vsaki filmski premieri vidiš z drugo spremljevalko. Mislim, da smo vsi predvidevali, da sploh ne obstajaš ... ampak zdaj vidim, da temu ni tako. Kar pa seveda ne more biti opravičilo za mojo neprijaznost. V resnici imam težave z obnašanjem svojega brata in ne s teboj.«

Karen je začutila topel nasmeh, ki se ji je prikradel na obraz, in v Zachovih očeh je bilo mogoče moč zaznati milino. »Ali je bilo to opravičilo?«

»Pičlo, ampak ja.«

Videti je, da imata Zach in Michael skupno lastnost, in sicer to, da sta se sposobna opravičiti, ne da bi ob tem sploh izrekla opravičilo. A Michael se je glede tega že nekoliko poboljšal.

»Opravičilo sprejeto. No, Zach, pojdiva poiskat tvojega brata,« je nadaljevala, potem pa brez dodatnih besed stopila proti hiši in mu s tem odvzela vsakršno možnost za pogovor.

Nekaj pogledov se je obrnilo proti njima, ko sta vstopila v kuhinjo. Ni si mogla pomagati, saj je nenehno razmišljala, ali morda prisotni mislijo, da je moški ob njej Michaelov dvojček ali recimo kaskaderski dvojnik, kaj takšnega bi lahko Zach namreč brez težav izvedel. Če je spomin ni varal, je bil Zach od Michaela starejši vsaj kakšno leto, prav tako je vedela tudi za eno starejšo in dve mlajši sestri. Vsi so še vedno živeli v majhnem mestecu v zvezni državi Utah, kjer je Michael odrastel, nato pa se takoj po končani srednji šoli odselil.

Samantha, Karenina prijateljica, občasno pa tudi sodelavka, ju je prestregla na poti do Michaela. »Ah, tukaj si. Michael te je že iskal.« Samantha je Zachu namenila le bežen nasmeh.

»Midva ga tudi iščeva. Mimogrede, Samantha Harrison, to je Zach Gardner, Michaelov brat.«

»Seveda. Družinska podobnost je kot na dlani.« Samantha se je nato rokovala z Zachom.

»V veselje mi je.« Njegove besede so bile tako suhe, kot da je bilo edino, kar si je v tistem hipu želel, da bi izginil kot kafa.

»Kje si nazadnje videla Michaela?«

»Na dvorišču. No pridita, vama pokažem.«

Zaradi Samanthine prisotnosti je Karen Zachu namenila le ponarejen nasmeh in ga vodila skozi hišo vse do masivnih vrat, ki so vodila na dvorišče, kjer je bilo še več gostov, predvsem pa več pogledov proti novoprispelemu gostu.

Ker je Michael stal na dvorišču tako, da jima je kazal hrbet, ga je Karen potrepljala po ramenu in ujela njegov pogled, še preden se je ozrl v osebo za njo. »Michael, poglej, koga sem našla.«

V delčku sekunde je zmedeni Michael prepoznal svojega brata, nakar se je zgodilo nekaj popolnoma presenetljivega, Michael je namreč opustil svojo zaigranost in izustil: »Jezus, Zach.«

Karen je le stala ob strani in opazovala brata, ki sta se rokovala ter si namenjala nasmehe in objeme.

»Preveč časa je minilo,« je rekel Zach.

»Odločno preveč.«

Moška sta se smejala drug drugemu in se obnašala, kakor da si še nista nikoli izrekla žal besede in kakor da ni minilo toliko let od zadnjega srečanja.

Samantha je prisedla h Karen in ji zašepetala v uho: »Kaj se je kar tako pojavil na zabavi?«

Karen se je še kar smejala. »Kar prikazal se je.«

»No, to pa bo še zanimivo.«

In prav tega se je Karen najbolj bala.

Michael se je obrnil k manjši gručici. »Poslušajte, to je moj brat Zach.« Michael si je vzel nekaj trenutkov, da je Zachu predstavil par prisotnih, a je postalo hitro jasno, da si jih večine ne bo mogel zapomniti. Če pa si bi jih že, pa bi to bilo zavoljo njihove slave, ne pa te kratke predstavitve. »Karen si že spoznal.«

Zach ji je ponovno namenil dolg pogled s svojimi modrimi očmi. »Ja, spoznal sem tvojo ženo.«

Zach je Miku dovolil, da mu razkaže hišo in ga predstavi svojim prijateljem, čeprav ni bil prepričan, da je med njimi veliko teh, na katere bi Mike v stiski lahko računal. Ni bil prepričan, kako bi se počutil, če bi se kar naenkrat znašel na njegovem mestu. Seveda mu je bilo jasno, kakšen uspeh je brat dosegel, a tega ni izkusil na lastni koži. Izumetničena hollywoodska scena je neprimerno drugačna od življenja, ki sta ga živela kot otroka. Mogoče pa ga je prav to mikalo. Bog ve, da ima odraščanje v majhnem mestecu v Utahu svoje slabosti.

Ena od teh slabosti je gotovo ta, da Mike tam ne bi nikoli našel žene, ki bi bila tako čudovito lepa. Zach jo je videl na fotografiji in to tik preden je njuna mati

začela tožiti, da še ni spoznala Karen, a vse te fotografije so odražale le slab približek njene resnične lepote.

Imela je oči modre barve, v odtenku, ki ga le redko vidiš kje drugje kot ob oceanu, in barva njenih svetlih las je bila tako naravna in nežna, da bi je ne mogla posnemati nobena barva za lase. In čeprav se je okoli nje vselej nekaj dogajalo, ni dopustila, da ji karkoli pride do živega. Zach je zlahka razumel, zakaj se je brat zaljubil vanjo, in to se mu je zgodilo prvič v življenju. Nikoli se še ni zgodilo, da bi razmišljala o istem dekletu.

Nehal je razmišljati o Mikovi ženi in se spomnil, zakaj se je sploh odločil, da bo obiskal svojega brata.

K odločitvi, da bo sedel na motor in se odpeljal do Los Angelesa, ga je spodbudila njuna najmlajša sestra Hannah. Brat je mogoče med ljudmi res veljal za nekoga iz hollywoodske smetane, a njegova družina ga je pogrešala. Čeprav je bila mati jezna na svojega najmlajšega sina in ga je oče že skoraj razdedinil, starejši sestri pa sta bili že prepričani, da Michael Wolfe sploh ni njun pravi brat, je Hannah Zacha dobesedno rotila, naj ga pripelje domov.

»Dragi?« je Karen skušala pritegniti Mikovo pozornost. »Počasi bodo postregli hrano.«

Michael je Karen objel čez ramena in jo poljubil na glavo. »Hvala ti.«

Zach je prepoznal Michaelovo kretnjo in vsekakor se mu je zdelo, da je njun zakon srečen.

»Oprosti, Zach, takoj bova.«

»Nič hudega, to je vajina zabava, samo pogledat sem prišel.«

Mike je DJ-u, ki je že ves čas zabave vrtel glasbo, namignil, naj zniža jakost.

Zach je srkal pivo, ki ga je vzel s pladnja, in opazoval svojega brata, ki je pozdravljal goste in se jim zahvaljeval, ker so prišli. Ko pa je brat k sebi potegnili Karen in se ji zahvalil, ker je njegova žena, je Zach pogledal vstran. Videl je, da ga je Samantha, Karenina prijateljica, opazovala, a je nato hitro odmaknila pogled.

Nato je njegovo pozornost pritegnil pogovor na desni. »Me prav zanima, kako dolgo bosta zdržala.«

»Saj se niti ne moreta naveličati eden drugega, če pa je vedno zdoma. Mar ni bil v zadnjem letu devet mesecev na snemanju?«

Zach je srknil pivo in prisluškoval še naprej. »Vsaj toliko. In kmalu spet odide, tokrat za tri mesece.«

Končno je pogledal, kdo je ta, ki govori, in videl, da gre za anoreksično igralko, ki jo je sicer prepoznal, a se ni mogel spomniti njenega imena, in starejšo žensko, ki je očitno ljubila botoks.